

Marilyn Monroe je bila programirana! Robovi Programa »MONARCH«

January 2nd, 2013

Ovih dana svjedoci smo senzacionalističkih tekstova u svim dnevnim novinama o tome kako je Državna sigurnost manipulirala javnom scenom "u višem interesu". Iako umirovljeni udbaš, koji tvrdi da se bavio manipulacijom poznatih glazbenika i pop i rok grupa, zadnjih dvadeset godina s otkrićem ovih "istina", kao i da ne ulijeva povjerenje svojim općim intelektualnim kapacitetom i načinom prezentacije ove priče, ostaje neugodan dojam "već viđenog".

Naime iz brojnih objavljenih dokumenata temeljem Zakona o slobodi informiranja u SAD, poznato je da je MK-ULTRA program kontrole uma stvarnost i da su psihijatri koji su radili za CIA i mornaričku obavještajnu službu, koristeći morbidne tehnike, čiji je tvorac bio zloglasni Josef Mengele u nacističkoj Njemačkoj, protiv volje uključenih u ove eksperimente, stvorili ljudske robote čije su ponašanje kontrolirali i usmjeravali u razne svrhe. Iako su ovi programi, započeti u vrijeme hladnog rata, tobože okončani sedamdesetih godina prošlog stoljeća, ovaj mračni dio američke povijesti nije završen. On traje danas, pod drugim kodiranim imenima i na moderniji način. Matrica je ostala ista pa je zato moguće prepoznati aktere ovih "modela" ponašanja.

Koincidencija ili nešto jače?

Činjenica je da je omiljeno polje djelovanja glazbena i filmska industrija, a

vrhunski umjetnici, njihovi menadžeri i producenti, često su umiješani u organizirani kriminal, trgovinu drogom, ubojstva, prostituciju, dječju pornografiju, crnu magiju... Interesantno je da su mnogi potjecali iz vojnih obitelji i imali veze sa vojnom obavještajnom službom. Upravo od sedamdesetih godina dvadesetog stoljeća ovih primjera je bilo više nego što bi se smatralo koincidencijom.

Jim Morrison, kulturni pjevač grupe "Doors", bio je sin admirala američke mornarice Georgea Stephena Morrisona. Jim je uglavnom odrastao po američkim bazama i u djetinjstvu ga je otac konstantno maltretirao.

Frank Zappa, sin Francisa Zape, matematičara i kemičara koji je radio u vojnim tvornicama, iako je bio slavan glazbenik, ikona hipi pokreta, zapravo je bio konzervativan čovjek, simpatizer američke politike u Vijetnamskom ratu. Frank se oženio Adelaide Gail Slotman, iz porodice u kojoj je tradicionalno bilo dosta pomorskih časnika, uključujući njenog oca koji je cijeli radni vijek proveo na tajnim istraživačkim projektima nuklearnog oružja.

John Phillips, osnivač grupe "Mamas and Papas" bio je sin umirovljenog časnika marinaca, kapetana Andrew Phillipsa. Kao dijete bio je učenik elitnih vojnih škola u Washingtonu, a kasnije se upisao u prestižnu Pomorsku akademiju u Annapolisu. Interesantno je da je u srednjoj školi za djecu vojnih osoba u gradu Aleksandriji, Virginiji, upoznao buduću članicu svoje skupine, *Cass Elliot*, "Mamu Kes". U tu istu školu samo kasnije, išao je i Jim Morrison, što je samo koincidencija. Ako mislite da se ovdje koincidencija iscrpljuju, čitajte dalje ...

Fotografija Džona F. Kenedija i Merilin Monro snimljena 1962. na proslavi njegovog rođendana, kada ga je verovatno kao rob programa Monarh "zadovoljavala", između ostalog, i pesmom "Happy birthday Mr.President"

Robovi programa "Monarh"

Jedna od najvećih tajni Iluminata jeste način i moć da istraže i iskoriste genealoške linije robova na programima kontrole uma. Opsežna dokumentacija o svakoj osobi u programu brižljivo se čuva i pristup ovim dosjeima je privilegija samo malog broja vrhunskih "upravljča". Razlozi su višestruki. Prvi i najočigledniji jeste da se traumom i programiranjem robovi kontrole uma odvajaju od svog pravog podrijetla, stvarnog života, pravih sadržaja, i programiraju za zadatke i poslove koje su im namijenili njihovi programeri. Svaki rob iz programa Monarh postoji u novostvorenoj realnosti, a kako se kroz nju kreće ovisi od programera.

Ono čemu svaki (normalan) čovjek teži, robu iz programa je uskraćeno. Ako je programirana osoba ocijenjena kao netko tko želi moć, ona joj je prvo oduzeta do točke raspada, a onda joj je data nad drugim osobama, robovima kojima će upravljati. Rob se premješta iz svoje prave obitelji još kao beba ili malo dijete, i daju mu se lažni roditelji, obično višegeneracijska okultna loza i obitelji koje će ih formirati u ono što im je namijenjeno.

Da bi rob ispunjavao zadatke za koje je programiran, potpuno mu se ograničava sloboda kretanja (otuda su djeca vojnih lica koja žive u bazama idealna za programiranje), uskraćuje im se obavljanje najprostijih aktivnosti kako bi u potpunosti bili zavisni od svojih kontrolora.

Poznati su slučajevi da mnogi robovi iz programa nikada nisu napisali nijedan ček, što je u Americi gotovo nezamislivo. Mnogi nisu vozili kola, nisu gledali televiziju, ukoliko nije na programu neki film Walt Disneya koji je inače korišten za programiranje. Nekim robovima je dozvoljeno da voze automobil, ali samo u ograničenim uvjetima jer im je osjećaj za pravac i prostor skinut iz uma tijekom programiranja. Robovi programa Monarh, kao što su bile *Marilyn Monroe* i *Loretta Lynn*, vodile su strogo kontroliran život i nije im bilo dozvoljeno da voze automobile. Loretti je to bilo dozvoljeno samo ponekad, i to na ranču na kojem je živjela.

U sjeni glamura

Lena Pepitone objavila je 1979. svoja sjećanja na rad u kući *Marilyn Monroe*, gdje je angažirana listopada mjeseca 1957. i upravo zato što nije bila jedan od kontrolora robova, njen iskaz je koliko potresan, toliko i vjerodostojan. Iz ove knjige donosimo nekoliko ulomaka kako biste shvatili kakav je život programiranog roba iz programa Monarh...

Marilyn Monroe bila je siročica i tijekom djetinjstva postala je žrtva programa koji su provodili Iluminati/CIA i njihovi partneri iz vrhova vlasti, koji su istovremeno bili i korisnici robova. Prije nego što je postala glumica, Marilyn je bila striptizeta, a jedan od njenih poznatih programera – kontrolora bio je *Anton Szandor LaVey*, osnivač crkve Sotone u Americi. Kada su programeri i sustav stvoren u Hollywoodu od nje napravili zvijezdu, pomislili biste da je Marilyn Monroe živjela glamurozno, kako se pretpostavlja da zvijezde žive.

To nije točno. Živjela je u New Yorku, na 13. katu u zgradi 13E Saton Place. To jeste bogataški kraj, ali rob živi drugačije. Evo nekoliko ulomaka iz knjige Lene Pepitone koji će vam sve pojasniti:

“Ogledala od poda do stropa su bila posvuda. Čak i stol za ručanje u blagovaonici, u produžetku dnevne sobe, je imao ploču koja je bila ogledalo “. (Str. 16)

U programiranju robova programa Monarh, ogledala se veoma često koriste. U mozgu programirane osobe stvorene su nebrojene slike i rob ih u svom umu vidi kao tisuće ogledala. Pošto Marilyn kao rob nije imala osobni identitet, dekorirala je stan onako kako je njen um izgledao iznutra – kao tisuće ogledala.

“Merilynkina spavaća soba definitivno nije bila kraljičina odaja ... Bila je to mala, kvadratna soba, prepuna namještaja. Na zidovima nije bilo slika, samo ogledala. Njezini kontrolori bili su nemilosrdni. Iako je bila slavna, živjela je kao rob. Nije joj bio dozvoljen ni minimum samopouzdanja izvan onoga za što je bila programirana. “(Str.25)”

“May je konačno uspjela pozvati vozača kako bi odvezao Marilyn ... Bila je zatočenik, nije nigdje išla po svojoj volji, uvijek ju je netko morao odvesti. “(str. 29)

“Prije svega, njezin život bio je nevjerojatno monoton. Sastanci s doktorom (kasnije sam saznala da su to bili psihijatri) i lekcije glume bile su sve aktivnosti o kojima je trebalo voditi računa. Većinu vremena provodila je u svojoj maloj spavaćoj sobi ... Marilyn je izlazila iz kuće samo da bi se program obnavljao. Za ostale stvari, bila je zakopana u stanu kao stvar. “(Str. 32)

“Nije imala čak ni televizor, nikada nije slušala radio. Bilo joj je uskraćeno sve što bi predstavljalo kontakt s vanjskim svijetom kako program kontrole ne bi bio narušen. Bila je prvi “predsjednički model” kome je stvoren javni život i nije smjelo biti propusta. “(Str. 33)” Pošto Merilin nije imala prave prijatelje, skoncentrirala se na sebe. Nije imala prave prijatelje oko nje su uglavnom bili programeri i oni koji su je koristili kroz program. Iz toga se nije mogla sama otrgnuti. “(Str.43)

“Smiju mi se. Što sam ja? ... Ništa ... prostitutka. Negdje u trenucima lucidnosti shvaćala je da nikome nije stalo do nje, da je njen život nevažan, da je samo stvar koju koriste. “(Str.71)” Ne uzimajte mi bebu! Tako su mi oduzeli bebu ... nikada je više nisam vidjela. “(Str.77)

Pošto je rodila zdravu bebu, ona joj je oduzeta i nikada je više nije vidjela. Moguće je da je žrtvovana u nekom ritualu, koji su se dešavali po Marilyninom saznanju ali je bila previše uplašena da pita. Marilyn je ostala bez bebe upravo u bolnici gdje je dio njenog programiranja obavljen. Vidi se iz pitanja da je njen bol bio upravo samo gubitak djeteta a ne neki drugi. Žrtve programiranja proživljavaju strašne fizičke torture kako bi se kroz programiranje izazvao sindrom višestruke ličnosti i svaka će biti programirana za drugačiju aktivnost. Otpornost i neosjetljivost na fizički bol je također dio programiranja. “Našla sam Marilyn u maloj sobi bez lijepog pogleda na okolinu. Djelovalo je vrlo depresivno, posebno što nije bilo nijednog cvijeta ili nekog znaka u sobi da su je posjetili prijatelji koji su mislili na nju. “(Str 135)

Komentar nije potreban, rob nema pravo na radost ili bilo koji znak topline.

“Marilyn skoro svakodnevno posjećuje psihijatre ... Bila je pod strogom kontrolom iz nekog razloga.” (Str. 137) “Frank ... je stavio dvije predivne smaragdne naušnice na njene uši.” (Str. 202).

Frank Sinatra je bio jedan od mnogih kontrolora korisnih robova iz programa MONARH.

Smaragdno zelena boja, i svi predmeti te boje, često se koriste u programiranju preko “Čarobnjaka iz Oza”, koja je jedna od temeljnih knjiga za programiranje djece.

Iz ovog kuta, sudbina Marilyn Monroe zaista je bila tragična. Da li je pripadala krugu Crnih udovica, smrtonosnih, neodoljivih zavodnica na programu Monarh? Vjerojatno. Njezina volja nije postojala, nije mogla oduprijeti onima koji su je programirali, ni onima koji su je koristili. A o metodama ucjena, ugrožavanja života kako bi se prihvatilo sve što se od roba traži ... saznat ćete više čitajući dalje...

Prvi direktor FBI Edgar Huver tereti se za otvaranje detaljnih dosijea o seksualnim sklonostima "poželjnih ciljeva"

Robovi Programa MONARH 2 dio.

Seksualne usluge, šverc droge, ubojstva i vrbovanje – samo su mali dio razrađenih "tehnika" koje, u pokušaju da dođu do prevlasti na globalnoj razini, koriste najmoćnije špijunske organizacije.

Pedesetih godina prošlog stoljeća, CIA je kroz program "MKUltra Mind Control" izazvala veliko zanimanje za prostitutke, ne samo kroz obuku i pripreme za seksualne robove, već i za špijunske aktivnosti, prijenos droge i raznih informacija koje se nisu smjele slati već prenijeti isključivo usmeno, kompromitiranje uglednih osoba radi daljeg ucjenjivanja, zaključno sa obukom za atentate.

Oformljeni su stručni timovi koji su na znanstvenoj osnovi morali odgovoriti što ih "stavlja u funkciju", kako ih obučiti u zavođenju i špijunaži, na koji način ih kontrolirati, kako se zaštititi da informacije "kasnije" ne procure na pogrešnom mjestu i, na kraju, kako "umiroviti" osobe kojima je "rok upotrebe" istekao.

Najsurovije ucjene

Iako zvuči surovo, CIA je bez dileme, kao i FBI i Edgar Hoover, ušla u ovu "znanstvenu djelatnost" i vodila detaljna dosjeka o seksualnim sklonostima poželjnih ciljeva, ljudi koje je trebalo uplesti u mrežu "crnih udovica", kako su kodirano nazivali obučene "seksualne operativke".

Ova prljava vještina dovedena je do razine rafinirane vještine, skoro umjetnosti, kako se vidi u brojnim filmovima od kojih su najtipičniji oni o James Bondu, agentu 007.

U njima se britanski agent bavi zavođenjem kako bi došao do onoga što mu treba i to je postao dio njegovog "šarma".

A da ne govorimo kako protivnička stana pokušava isto, međutim, Bondov seksualni šarm je jači, pa on po pravilu "pobjeđuje".

Naravno da je na prvom mjestu ucjenjena buduća operativka. Robinji iz programa Monarh se dozvoljava da ima djecu kako bi kasnije bila učinkovito

ucjenjena pa joj se prijete da će njezina djeca postati dio programa, ili biti prodana sotonističkim sektama i psihopatama njihovih rituala. Ovo je ucjena koja uvijek daje željeni rezultat jer se robinjama vrlo plastično prikazati što se događa s onima koji ne surađuju i kako prolaze njihova djeca.

Većinu sekta za kontrolu uma vode opasni programeri "gurui" i u takvim uvjetima programiranje djece počinje u trećoj godini njihovog života u vrijeme kad je moguća verbalna komunikacija. Njima se kaže da im je u tijelo usađena bomba i da će je, ukoliko ne budu slušali naređenja, programer aktivirati.

Alter umjesto pokojnika

Takozvani Monarh Beta, model seksualne robinje, vrhunski je obučena zavodnica ali postoji i "dodatak": njezin kontrolor može aktivirati i jednu od "alternativnih" osoba iz njenog programiranog uma i taj "alter" kako ih nazivaju, savršeno imitiraju mrtvu osobu, ali su joj vitalne funkcije svedene na minimum. Uspaničenoj "žrtvi" se pomogne da se "leša" oslobodi, ali je krug ucjene otvoren. Opasnija faza je da se žrtva uvuče u seksualne aktivnosti koje se snimaju, što je naročito učinkovito, ako je riječ o uglednoj, javnoj ličnosti na javnoj funkciji u politici, biznisu, sportu.

Porno filmska industrija se skoro isključivo bazira na "glumcima i glumicama" koje su na programu Monarh. S jedne strane, njihov rad je besplatan, djeluju "stručno" i uvjerljivo, postaju poznati u kontekstu onih koji su zainteresirani za ove teme i filmove, ubacuju ih u svijet poznatih ličnosti iz glazbe, filma i sporta što otvara mogućnosti za ucjenjivanje umiješanih ličnosti.

Tipičan primjer je poznati glumac romantičnih komedija Hugh Grant kome se "slučajno" desila prostitutka u automobilu, a pošto je odbio platiti "njenu" ucjenu, slučaj je dospio u medije kao svojevrsna kazna i opomena drugima koji se budu našli u sličnoj situaciji.

Ketii O' Brajen - jedan od retkih begunaca iz programa Monarh

Medicinski logori smrti

Jedna od najučinkovitijih prijetnji seksualnim robovima jeste da će ih poslati u psihijatrijske klinike ukoliko budu pravili probleme svojim kontrolorima ili pokušaju da se otrgnu iz programa. Poznati su mnogi slučajevi "pacijenata" sa klinika koje vode obavještajne službe; oni su ostavljeni na milost i nemilost

medicinskom osoblju. Tu nema vanjske kontrole, ni zakonske ni medicinske; "pacijenti" su u "medicinskom logoru" najstrašnijeg tipa, a discipliniranje bolesnika, reprogramiranje, tortura i smrt se primjenjuju na njima a da se za to nikome ne odgovara.

Davanje opasnih medikamenata melarila, torazina ili stelazina uobičajena je stvar. Medicinska sestra Nadin Skola, koja je radila u jednoj ovakvoj bolnici, u svojoj knjizi "Čuvar ključeva" ("Keeper of the Keys", F & J Publishing Corp 0,1976) opisuje strahote kojima je bila svjedok.

Robovi na dopunskoj obuci se traumatiziraju do krajnjih granica kako bi im se um otvorio i "produbljeni" program se spustio u netaknute dijelove mozga gdje se stvaraju novi "alteri" za nove funkcije. Robovi se ili potapaju u kade pune leda i tu drže do granice smrti, ili im se na "stari" način daju elektrošokovi dok se mentalno potpuno ne rastroje.

Oni koji ne izdrže i umru, sahranjuju se tajnim bolničkim grobljima bez ikakvih oznaka u dosjeima iz kojih bi se pronašlo tko su bili. Po riječima medicinske sestre Nadin, polovica pacijenata u mentalnim institucijama su šizofrenici. Veliki postotak ovih "šizofreničara" su u stvari bili robovi čiji je program završio, "pukao" i koji su eliminirani i ostavljeni da traju do svog fizičkog kraja. Koliko je ljudi – ne zna se, ali se zna da ih je mnogo; neki eksperti tvrde da je riječ o tisućama njih. Ovo je čak prihvatljivija varijanta od fizičke likvidacije koja je namijenjena većini robova.

To je bio slučaj sa *Cathleen O'Brien*, seksualnom robinjom najviše klase, "predsjedničkim modelom", koja je svoje usluge pružala u Bijeloj kući i ostalim državnim institucijama. U posljednjoj fazi rada, kada je došla u tridesete godine života – a tada se "radni vijek" robova bliži kraju – prebacili su je na poslove prenošenja droge za CIA. U jednoj takvoj isporuci, kada je ruksak s drogom donijela na određeno mjesto, u napušteni luna-park vođena intuicijom koja joj je spasila život, ostavila je ruksak i sakrila se u labirintu parka.

U zakazano vrijeme, pojavio se helikopter iz kojeg je izašla "veza", agent CIA koji je trebao preuzeti drogu. Iz helikoptera je izašao naoružan puškom, uzeo ruksak, dozivao Caty da se s njom "vidi", ali pošto ona nije izlazila iz svog skrovišta, helikopter je uskoro odletio. Ovo je bio jasan signal *Cathleen O'Brien* da se mora spasiti i ona je jedan od rijetkih bjegunaca iz programa Monarh koja je poslije deprogramiranja i po povratku sjećanja opisala je svoj strašni život robinje.

Mnoge moderne glazbene zvijezde proizvede video spotove sa aluzijama na Monarh kontrolu uma, uključujući Miss Monroe, Lady Gaga, Jessie J., Britney Spears, Christina Aguilera i više.